

det følger af sig selv, at jo flere Departementcheffsposter vi oprette, jo flere Departementcheffsembeder vi lade dette Ministerium besætte med Mænd, som ere efter dets Hjertes og Hoved, Mænd, som kunne arbejde sammen med det System, hvorunder Ministeriet har styret Landet, desto vanskeligere gøre vi det for et kommende Systemliste, og desto vanskeligere gøre vi det for de Mænd, som skulle træde i Spidsen for et nyt Ministerium, at kunne gennemføre denne Reform. Jeg tror derfor, det er en egen Sag fra Folketingets Side at yde sin Medvirken til, at den nuværende Regerings Administration bliver stærkere og stærkere, fastere og fastere, saaledes at et kommende Systemliste vil faa den Vanskelighed at kæmpe med paa mange Punkter, at alle disse Bladser i Ministeriet ere besatte under en Regering, der jo dog saa godt som bestandig har levet i Kamp med dette Ting's Flertal. Gaar man dernæst endelig over til selve det Omraade, som vi tale om, nemlig det kirkelige Omraade, saa skal jeg ikke nægte, at det forekommer mig ganske mærkeligt, at den ærede Ordfører kan fremkomme med saadanne Udtalelser, som han fremkom med her i Dag. De vare i Betænkningen holdte temmelig forblommede, saa at man ikke ret kunde se, hvad der mentes dermed; i Betænkningen ytres der noget om, at ogsaa Hensyn til de herskende kirkelige Mørelser her i Landet har faaet Flertallet til at anse det for heldigst, at vi netop nu gif til Oprettelsen af et Departementcheffsembede. Den ærede Ordfører gjorde nu gældende, at dette Forslag var i Befolkningens Interesse, at det var en vigtig Ting, at Folkets Ønsker i kirkelig Henseende kunde blive opfyldte, og at dets Interesser i den Henseende kunde blive varetagne paa bedste Vis. Jeg deler naturligvis fuldstændig den Opfattelse, at det er af stor Interesse, at Folkets Ønsker, den danske Folkekirkens Ønsker i kirkelig Henseende blive varetagne vel af Embedsmændene, først og fremmest af den højtærede Kultusminister, paa en saadan Maade at Folkekirkens Lær fremmes paa enhver Maade, men jeg kunde dog nok have lyst til at spørge den ærede Ordfører, om han nogen Sinde har set, at det har særlig hjulpet til at fremme Befolkningens Interesser og opfyldt Folkets Ønsker, at vi saa ansat en ny Embedsmand, hvis Valg vi endda ikke have Indflydelse paa, i Ministeriet, naar Systemet for Resten bliver det samme. Jeg havde lyst til at spørge den meget ærede Ordfører, om han virkelig finder, at den Kirkepolitikk, der er ført i en lang Række her i Landet, ført — ja det tror jeg dog,

man uden Overdrivelse fra et folkekirkeligt Standpunkt kan sige — imod Folkekirkens Flertals Ønsker, med saa lidt Hensyn til de Krav i folkekirkelig Henseende som man fra dette Ting's Side har gjort gældende — mon den ærede Ordfører virkelig tror, at en Departementcheff udnævnt under det nuværende kirkepolitiske Regimente vilde have synderlige Betingelser for at fremme Befolkningens Interesser i kirkelig Henseende? Mon virkelig det ærede Flertal har nogen synderlig Grund — det maatte i alt Fald ikke være rent private Grunde — til at tro, at en saadan Departementcheff, der skulde udnævnes nu i dette Øjeblik, vilde være i Stand til at fremme Befolkningens kirkelige Interesser her i Landet? Jeg tror det ikke. Naar jeg ser tilbage paa dette Ministeriums Kirkepolitik, saa ser jeg en Række Overgreb over for, hvad vi kalde grundlovmæssig Ret her i Landet. Jeg behøver i saa Henseende kun at minde om Kirkeraadets Oprettelse, jeg ved ikke, om den ærede Ordfører nu er naaet til den Opfattelse, at han kalder dette en loblig Institution, at han mener, at dette Kirkeraad over sin Indflydelse paa de kirkelige Forholds Udvikling her i Landet paa loblig Vis med Rigsdagens Billigelse o. s. v. Jeg er i hvert Fald endnu ikke naaet til den Opfattelse; jeg maa den Dag i Dag hævde, som jeg synes, at dette Ting bestandig har hævdet, at Kirkeaadet her i Landet er oprettet mod Rigsdagens Vilje, og at det bestandig har øvet sin Indflydelse i reaktionær Retning i Landet. Og jeg ved ikke, om den ærede Ordfører har nogen Garanti for, at den ny Kultusminister — det vilde være interessant at faa Oplysning derom — ser anderledes paa Kirkeaadet end den foregaaende ærede Kultusminister, som nu er Medlem for Storeheddinge, om den nuværende ærede Kultusminister har en anden Opfattelse af dette Kirkeraad, om han muligvis har i Sinde at ophæve dette Kirkeraad, og om dette Departementcheffsembede er en Cadeau til Ministeren, for at han til Genæld skal lidt efter lidt lade sin Forgængers noget mindre vel overvejede Skridt blive strøget, saa at vi altsaa i en nær Fremtid kunne se Kirkeaadet, om end maaste ganske sagte og stilfærdig, gaa ud af Sagen. Det kunde dog maaste faa nogen Indflydelse paa dette Ting's Afstemning, om vi i saa Henseende enten fra den ærede Ordfører eller fra den højtærede Kultusminister kunde faa en Erklæring om, at den højtærede Kultusministers Politik i saa Henseende betegnede et afgjort Brud med hans Forgængers, at vi i Fremtiden vilde se, at den højtærede Kultusminister i Kirke-